

TARTALOM

NYILVÁNOS ELŐADÁSOK

Első előadás, Bécs, 1914. április 6..... 11

A szellemtudomány célja és feladata, szellemi kutatás a jelenkorban.

A szellemtudomány újfajta szemlélete, amely a kopernikanizmus korabeli újszerűségéhez hasonlítható. A szellemtudomány módszertana, hogy a közönséges lelkierők erősítésével a belső szellemi-lelki erők növekedjenek: a figyelemtől az imaginációig, a beszédképességtől az inspirációig, a felegyenesítő erőttől az intuícióig. Annak lehetősége, hogy minden ember megértse a szellemtudományos tényeket elfogulatlan vizsgálaton keresztül. A spiritizmus mint materialista babona. Annak szükségessége, hogy a lélek tevékenységéhez visszataláljunk, hogy a materializmus következményeit leküzdjük, hogy az ember mint csupán kifinomultabb állat, nem tud különbséget tenni a jó és a rossz között.

Második előadás, Bécs, 1914. április 8..... 35

Mit mond a szellemtudomány az életről, a halálról és az emberi lélek halhatatlanságáról?

A szellemi kutató belső előkészítése; a „halál kapuja felé”. Az emlékezeten túli szellemi tények és események megjelenése az imaginációban. Az emlékezeten túl lévő „emlékezetfelettiben” alakul ki a lélekcsíra a következő élet számára. A lélek halhatatlansága. Az élettábló megjelenése a halál után. Annak feltárása, ami az utolsó életből maradt, mint nem teljesített, befejezetlen dolog. A lélek teremtő erejére való áttérés, amely megvilágítja a szellemi lényeket és folyamatokat. A boldogság. A szellemi társas lét és magány

váltakozása. A szellemi létezés éjfélje [éjféli órája]. A lélek visszapillantása múltbéli földi életére és az aktív vágyakozás, hogy a kiegyenlítést egy új életben megtegye. Az új földi élet szellemi archetípusának kialakulása és az új szülők felé fordulás. Az új test megszervezése a gyermekkorban a szellemiből. A bűnözők mint szellemi koraszülöttek. – Az intelligencia-erők megerősödése a balesetből fakadó korai halál miatt, az akarat-erők megerősödése a betegségből származó halál miatt. Időmeghatározás a halál és az újabb születés közötti tapasztalatokra nézve.

AZ EMBER BELSŐ LÉNYE ÉS ÉLETE A HALÁL ÉS AZ ÚJABB SZÜLETÉS KÖZÖTT

Első előadás, Bécs, 1914. április 9..... 59

Az ember lelki életének négy belső szférája: észlelés, gondolkodás, érzés és akarat. A testen kívüli térben való tartózkodás szellemi élményei.

Második előadás, Bécs, 1914. április 10..... 73

A test elhagyása az emlékezet megerősítésével; a tisztán időbeli tapasztalat a megtestesülés előtt. Vallásosság, kísértés, nevelés a születés előtti idők folyamán.

Harmadik előadás, Bécs, 1914. április 11..... 85

Fantomok kialakulása az érzékiekben. A gondolkodás árnyképe; az emlékezet bősége. A meg nem született az érzésben és az akaratban. Élő érzékelés és belső látás a keresztény kor előtti időkben. Krisztus munkája.

Negyedik előadás, Bécs, 1914. április 12..... 99

A tapasztalatok különbözősége a szellemi világban és a fizikai síkon. A bölcsesség átalakulása életerővé; az érzéssel telített akarat mint teremtő erő; a dolgok megkérdőjelezése. Felkészülés a földön

a szellemi élet impulzusára.

Ötödik előadás, Bécs, 1914. április 13..... 117

Események a halál és a világéjféltől [kozmosz éjféltől] között. Imaginatív pillantás az elhagyott burokra. A tudat feloldódása a szellemi világban: A földhöz kötött lelki erőkből az emlékezet, az érzés és az akarat eltompulása, a teremtő lelki fény. A szellemi társas lét és a magány. A világéjféltől. Önmagunk újra-megragadása a kozmosz létben.

Hatodik előadás, Bécs, 1914. április 14..... 133

A lélek tapasztalása a világéjféltől kezdődően: a múlt mint szellemi külvilág átmeneti hatása. A múltbeli események és cselekmények átalakulása képességekké. Rákos képződmény a társadalmi életben. A szellemi-éter archetípus létrehozásának aspektusai a közvetkező földi élethez. A szellemi erő többlete a Krisztus-impulzus révén.

Beszéd, Bécs, 1914. április 14..... 147

A dornachi Johannes-házról.